

ценного белка неживотного происхождения на рынке отсутствует.

Во избежание уменьшения потребления белка актуальной является разработка и появление на рынке плодоовощных замороженных продуктов, в состав которых входит полноценный белок неживотного происхождения.

На кафедре технологии консервирования Одесской национальной академии пищевых технологий под руководством д. т. н., профессора Безусова А.Т. разработана новая технология быстрозамороженного продукта функционального назначения «Котлеты капустные с включением белок-полисахаридного комплекса шампиньонов». Кроме полноценного белка неживотного происхождения, в его состав входят вещества, которые являются сорбентами тяжелых металлов, радионуклидов и проявляют иммуностимулирующие, радиопротекторные, антиоксидантные свойства.

Такой продукт будет пользоваться большим спросом у вегетарианцев, у людей, страдающих лишним весом, а также у сторонников здорового питания.

По предварительным расчетам оптовая цена предприятия за 1 кг быстрозамороженного продукта «Котлеты капустные с включением белок-полисахаридного комплекса шампиньонов» составит 7,0 грн, что ниже, чем на монопродукты украинских производителей.

На наш взгляд, производство данного продукта перспективно и экономически целесообразно. Затраты, связанные с изготовлением 756 т замороженного продукта в год, окупятся до одного года.

Выводы. Разработанная новая технология изготовления быстрозамороженного продукта «Котлеты капустные с включением белок-полисахаридного комплекса шампиньонов» может быть рекомендована ЗАО ПО «Одесский консервный завод». Для производства этого продукта новое оборудование не потребуется, предусматривается только перекомпоновка технологической линии.

Быстрозамороженный продукт «Котлеты капустные с включением белок-полисахаридного комплекса шампиньонов» является высококачественным, поскольку в его состав входит полноценный белок - аналог животного белка, хитин, обладающий сорбционными свойствами и вещества, которые проявляют иммуностимулирующие, радиопротекторные и антиоксидантные свойства. Новый продукт характеризуется гармоническими органолептическими показателями. Он имеет приятный вкус, аромат грибов и вполне приемлем по цене. Благодаря этому продукт завоеует популярность у потребителей, и они с удовольствием сделают следующую покупку.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Завлин П. Н. Оценка эффективности инноваций: уч. пособ. / П. Н. Завлин, А. В. Васильев. - СПб. : Питер, 1998. – 314 с.
2. Краснокутська Н. В. Інноваційний менеджмент : навч. посіб. / Н. В. Краснокутська. — К.: КНЕУ, 2003. — 504 с.
3. Руженкова О. Д. Полигон для рекордов / О. Д. Руженкова // Мир продуктов. – 2008. - № 5. – С. 46-48.
4. Бут О. Н. Урожай «за» мороз / О. Н. Бут // Мир продуктов. – 2009. - № 4. – С. 28-32.
5. Шубина Г. В. Овощи не давите / Г. В. Шубина // Продукты & ингредиенты. – 2009. - № 1. – С. 47-49.
6. Дорошенко К. Т. О рынке плодоовощной заморозки в деталях / К. Т. Дорошенко // Продукты & ингредиенты. – 2010. - № 4. – С. 60-61.
7. Шубина Г. В. И не холодно, и не жарко / Г. В. Шубина // Продукты & ингредиенты. – 2010. - № 3. – С. 68-70.
8. Мостовая И. К. Плодоовощная заморозка : итоги сезона / И. К. Мостовая // Продукты & ингредиенты. – 2010. - № 4. – С. 64.

УДК 664.724.013 (477) : 658.152

ДІДУХ С.М., асистент

Одеська національна академія харчових технологій

ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ ЕЛЕВАТОРНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

У статті досліджено фактори формування інвестиційного потенціалу підприємств елеваторної промисловості України. Запропоновано та апробовано методіку комплексної оцінки інвестиційного потенціалу підприємств елеваторної промисловості України. Виявлено основні шляхи активізації інвестиційних процесів у галузі.

Ключові слова: інвестиційний потенціал, елеваторна промисловість, оцінка, фактори формування.

The investment potential forming factors of Ukrainian elevator industry enterprises are investigated in the article. Complex estimation methodology of enterprises investment potential of Ukrainian elevator industry is offered and approved. The basic ways of investment processes activation in elevator industry are educed.

Keywords: investment potential, elevator industry, estimation, forming factors.

Вступ. У сучасних економічних умовах завдання прискореного розвитку народного господарства може бути вирішене виключно на основі концентрації інвестиційних ресурсів у його пріоритетних галузях. Агропромисловий комплекс України загалом, та виробництво й переробка зерна зокрема, мають усі географічні, історичні та економічні умови для того, щоб стати одним із локомотивів зростання народного господарства держави.

Економічна криза 90-х років XX сторіччя негативно вплинула на позиції України на ринку продовольства. Суттєве падіння врожайності та посівних площ стало закономірним наслідком дефіциту інвестицій, критичної зношеності основних фондів, дезінтеграції аграрних підприємств. У 2000-х роках Україні вдалося змінити негативний тренд зниження виробництва в АПК.

Зростання валового виробництва та середньої врожайності зернових у 2008-2009 рр. відбулося на основі концентрації земельного фонду та поступового залучення інвестиційних ресурсів агропромислових холдингів. Так, за підсумками 2009-2010 маркетингового року Україна експортувала 21 млн. тонн зерна, посівши третє місце серед країн світу [1, с. 26]. Однак подальше зростання зернової галузі стримується недостатнім розвитком інфраструктури, в тому числі браком зернозберігаючих потужностей.

Проблемам активізації інвестиційних процесів у агропромисловому комплексі присвячено роботи О.І. Амоши, І.О. Бланка, Б.В. Буркинського, А.С. Гальчинського, В.М. Геєця, Б.М. Данилишина, П.Т. Саблука, Д.Ф. Харківського та інших науковців. Проте на сьогоднішній день недостатньо розробленими є методичні прийоми оцінювання інвестиційного потенціалу підприємств окремих підгалузей АПК, зокрема елеваторної промисловості, які могли б широко застосовуватись господарюючими суб'єктами.

Постановка завдання. Реалізація інвестиційного потенціалу елеваторної промисловості є актуальною задачею у контексті подальшого розвитку зернової галузі та нарощування її експортного потенціалу. Тому метою даної статті є оцінка інвестиційного потенціалу елеваторних підприємств за допомогою розробленої автором комплексної методики оцінки інвестиційного потенціалу та визначення ключових факторів формування інвестиційного потенціалу підприємств елеваторної промисловості.

Результати. Елеваторна промисловість України має славу історію. На сьогоднішній день в Україні сумарна потужність сертифікованих елеваторів становить 27 млн. т, у яких, зважаючи на технічний стан, реально розміщується близько 20 млн. т зерна. За оцінками експертів, орієнтовна потреба щодо елеваторів становить принаймні ще 20 млн. т [2].

Для сучасної елеваторної промисловості України характерні такі тенденції:

1. Відбувається концентрація потужностей під управлінням великих зернотрейдерів і аграрних холдингів за двома напрямками:

– купівля й реконструкція найбільш привабливих старих елеваторів (зручно розташованих з погляду логістичної стратегії компанії);

– будівництво нових елеваторів з використанням технології збірних металоконструкцій. Незважаючи на наявність значного числа пропозицій із продажу елеваторів старої конструкції, аграрні підприємства воліють самостійно зводити потужності по зберіганню зерна.

2. Зростання вартості послуг елеваторів. Причини:

– збільшення попиту на послуги зі зберігання зерна;

– значне зростання собівартості зберігання й доробки, зокрема вартості енергоносіїв (більше 30% у структурі витрат), зарплат персоналу;

– підвищення процентних ставок по кредитах.

3. Зміна структури елеваторного господарства. Нині її можна охарактеризувати як експорторієнтовану.

Елеваторні підприємств зацікавлені у виявленні резервів покращення показників господарської діяльності, в першу чергу за рахунок реалізації накопиченого інвестиційного потенціалу.

Інвестиційний потенціал представляє собою здатність суб'єктів господарювання реалізувати сукупність інвестиційних можливостей щодо генерування додаткових потоків капіталу завдяки мобілізації наявних ресурсів з метою підвищення вартості об'єкту інвестування [3].

Формування інвестиційного потенціалу полягає у створенні додаткових інвестиційних можливостей, що можуть бути реалізовані шляхом мобілізації внутрішніх або залучення зовнішніх ресурсів. У реальних економічних умовах інвестиційні можливості не можуть бути реалізовані миттєво через об'єктивні причини та мають властивість накопичуватись, формуючи інвестиційний потенціал. При цьому, формування інвестиційного потенціалу відбувається під впливом продуктивних та лімітуючих факторів, що поділяються на внутрішні й зовнішні. Залежно від співвідношення впливу різних груп факторів визначається тип інвестиційного потенціалу та приймається рішення про доцільність інвестування.

Аналіз розвитку елеваторної промисловості показав, що внутрішні фактори формування інвестиційного потенціалу підприємств загалом є сприятливими.

Кваліфікація менеджменту та робочого персоналу є достатньо високою. Фахівців за спеціальністю «Технологія зберігання і переробки зерна» готують Одеська державна академія харчових технологій, що історично є лідером у справі підготовки зерновиків, Український державний університет харчових технологій та деякі інші вищі навчальні заклади.

Зростає рівень інтегрованості елеваторів у структуру агропромислових холдингів. Впродовж останніх років в Україні цілий ряд переробних компаній та зернотрейдерів створили свою мережу зернозберігаючих підприємств: Glencore, Alfred C.

Тоерфер, "Нибулон", WJ Grain, «Миронівський хлібо-продукт», «Агропрайм» тощо.

Зовнішні фактори формування інвестиційного потенціалу галузі є різновекторними. Домінуючим позитивним фактором є значний потенціал України щодо підвищення обсягів виробництва зернових та олійних культур завдяки сприятливим природно-кліматичним умовам.

Проте негативним фактором є нестабільність виробництва зернових. Зважаючи на отриманий врожай, елеватори можуть бути як недовантажені, так і заповненими на 100%. У такій ситуації грошові потоки інвестиційних проектів є нерівномірними та малопрогнозованими.

Основним негативним фактором є недостатня підтримка галузі з боку держави. Так, у Законі України «Про основні засади державної аграрної політики на період до 2015 року» взагалі не приділено уваги необхідності розвитку зернозберігаючої інфраструктури [4].

Програма «Зерно України – 2005-2010», яка затверджена наказом Міністерства аграрної політики України №271 від 28.07.2004 р. визначає державну політику щодо розвитку ринку зерна як пріоритетного сектора економіки агропромислового комплексу України [5]. Однак у Програмі не передбачено жодних конкретних механізмів розвитку елеваторних підприємств. Натомість наголошено на обов'язковому ліцензуванні господарської діяльності хлібоприймальних і зернопереробних підприємств щодо приймання, зберігання, переробки, реалізації зерна та продуктів його переробки.

У комплексній галузевій програмі "Розвиток зерновиробництва в Україні до 2015 року" знову передбачається розширення державного контролю діяльності по прийманню та зберіганню зерна, посилення державного контролю за станом матеріально-технічної бази на підприємствах системи хлібопродуктів (заготівельних, зберігаючих, переробних) [6]. Техніко-технологічному переоснащенню галузі приділено побічну увагу.

При цьому через брак бюджетних коштів навіть закладені у державних програмах заходи не втілюються в життя. Фактично держава самоусу-

нулась від проблем зернозберігаючих підприємств. У таких умовах розвиток галузі є можливим виключно на основі залучення приватного капіталу.

Докладно інвестиційний потенціал елеваторної промисловості України був досліджений на прикладі 5 підприємств: ВАТ «Білоцерківський елеватор», ВАТ «Помічянський елеватор», ВАТ «П'ятихатський елеватор», ВАТ «Роздільнянський елеватор», ВАТ «Любашівський елеватор». Була використана звітність підприємств за 2008-2009 роки [7].

У дослідженні застосовано методику комплексної оцінки інвестиційного потенціалу на основі розрахунку інтегрального коефіцієнту розвитку потенціалу ($K_{p\ in}$). Відповідно до вказаної методики інвестиційний потенціал оцінюється на основі визначення рівня розвитку потенціалу залучення та потенціалу відтворення інвестицій.

Потенціал залучення інвестицій характеризує поточне становище за такими складовими:

- Фінансова складова інвестиційного потенціалу.
- Виробничо-комерційна складова інвестиційного потенціалу.
- Ринкова складова інвестиційного потенціалу.
- Кадрова складова інвестиційного потенціалу.
- Організаційна складова інвестиційного потенціалу.

Потенціал відтворення інвестицій – це здатність підприємства покращити основні показники своєї діяльності та підвищити ринкову вартість компанії на основі ефективного використання та відтворення інвестицій.

Відповідно до запропонованої методики, за кожною складовою розраховуються часткові показники. Далі відбувається оцінка показників за встановленою шкалою: 1 бал присвоюється найгіршому з можливих значень, а 5 балів – найкращому з можливих.

Коефіцієнт розвитку відповідної складової визначається як відношення суми фактичних оцінок до суми максимальних оцінок за складовою.

$$Kp_j = \frac{\sum_1^{in} B_i}{\sum_1^{in} B_{\max i}} \quad (1)$$

де Kp_j – інтегральний показник, що характеризує рівень розвитку j -ї складової інвестиційного потенціалу;

B_i – бальна оцінка значення i -го показника за складовою;

$B_{\max i}$ – максимально можлива бальна оцінка для даного показника;

n – кількість часткових показників, що характеризують рівень розвитку складової інвестиційного потенціалу.

Визначення рівня потенціалу залучення інвестицій проводиться на основі інтегральних характеристик складових потенціалу та попередньо визначених вагових коефіцієнтів.

$$K_{pnev}i = \sum K_{pj} * BK_j \quad (2)$$

де $K_{pnev}i$ – коефіцієнт розвитку потенціалу залучення інвестицій;

BK_j – ваговий коефіцієнт, що відображає вплив j -ї складової на загальний рівень потенціалу

залучення інвестицій (прийнято значення 0,2 для всіх складових).

Підсумкова оцінка проводиться на основі розрахунку коефіцієнту розвитку інвестиційного потенціалу за формулою

$$K_{pin} = K_{pnev}i * BK_{pnev}i + K_{piz}i * BK_{piz}i \quad (3)$$

де K_{pin} – коефіцієнт розвитку інвестиційного потенціалу;

$K_{piz}i$ – коефіцієнт розвитку потенціалу залучення інвестицій;

$BK_{pnev}i$ – ваговий коефіцієнт для потенціалу відтворення інвестицій (0,5);

$BK_{piz}i$ – ваговий коефіцієнт для потенціалу залучення інвестицій (0,5).

Запропонована методика дозволяє повноцінно дослідити інвестиційний потенціал підприємства з урахуванням рівня розвитку його складових та виявити резерви підвищення інвестиційного потенціалу.

Результати дослідження свідчать про недостатньо високий рівень інвестиційного потенціалу елеваторів, що розглядаються.

Рівень розвитку фінансової складової інвестиційного потенціалу знаходиться у межах 0,56-0,68 у 2009 р. Певне покращення фінансового стану у 2009 році зафіксовано лише на Роздільнянському елеваторі.

На фінансову складову інвестиційного потенціалу негативно впливає нераціональна структура капіталу. Помічнянський та П'ятихатський елеватори недостатньо повно використовують позиковий капітал. Натомість Білоцерківський елеватор критично залежить від кредитних ресурсів. Ліквідність балансу підприємств є прийнятною, за виключенням Роздільнянського елеватору.

Для виробничо-комерційної складової інвестиційного потенціалу елеваторів характерні високий ступінь зношеності основних фондів (до 80%) та недостатні темпи їх оновлення, неприйнятно низька, подекуди від'ємна, рентабельність з тенденцією до зниження. Разом з тим, фондівіддача підприємств є досить високою.

Ринкова складова інвестиційного потенціалу елеваторів розвинена добре, перш за все, завдяки тому, що ринок знаходить на стадії зростання. Негативно на ринкову складову інвестиційного потенціалу впливає зниження темпів росту чистого доходу у звітному році, що продемонстрували усі підприємства окрім Любашівського елеватора.

Організаційна складова інвестиційного потенціалу розвинута недостатньо через пасивну дивідендну політику, низький рівень інтеграції підприємств, що досліджувались, до структури агропромислових холдингів, недостатньо високу частку акцій, підконтрольних менеджменту.

Кадрова складова інвестиційного потенціалу розвинена вкрай нерівномірно. Найвищою є ефективність використання трудових ресурсів на Білоцерківському елеваторі – принаймні на 50% вище, ніж на інших підприємствах. Загалом у 2009 році знизився рівень умотивованості персоналу, що оцінюється співвідношенням середньої зарплати на підприємстві та в галузі. Динаміка ефективності використання трудових ресурсів є позитивною для всіх підприємств, окрім П'ятихатського елеватора.

Загалом потенціал залучення інвестицій має негативну динаміку в 2009 році в порівнянні з 2008 для Білоцерківського, Помічнянського та П'ятихатського елеваторів. Певне підвищення здатності залучати інвестиційні ресурси зафіксоване на Роздільнянському та Любашівському елеваторах.

Потенціал відтворення інвестицій полягає у здатності збільшувати свою ринкову вартість завдяки інвестиційній діяльності та може бути оцінений за такими частковими показниками, як: потенціал росту ринку у найближчі 5 років; рентабельність активів; рівень операційного левериджу.

Потенціал росту ринку пов'язаний зі зростанням обсягів виробництва зернових та олійних культур.

Рентабельність активів та операційний леверидж критично знизилась у 2009 р. в порівнянні з 2008 р. на всіх елеваторах, окрім Любашівського.

За результатами дослідження лише Любашівський елеватор зумів збільшити свій інвестиційний потенціал у 2009 р., продемонструвавши позитивну динаміку за усіма складовими, окрім фінансової. Інвестиційний потенціал інших чотирьох підприємств у 2009 р. зменшився через зниження ефективності використання елементів виробництва, рентабельності активів та міри операційного левериджу (табл. 1).

Отже, результати дослідження свідчать, що рівень розвитку інвестиційного потенціалу елеваторних підприємств станом на кінець 2009 р. знаходиться на рівні 44-75% від максимально можливого. Основними внутрішніми резервами підвищення інвестиційного потенціалу є:

1. Оптимізація структури капіталу підприємств на основі забезпечення раціонального співвідношення власних та залучених коштів.

2. Покращення політики управління заборгованістю.

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНІ ПРОБЛЕМИ

3. Зміна дивідендної політики на більш агресивну.
4. Інтеграція елеваторів до структури аграрних холдингів, відновлення міжгосподарських зв'язків.
5. Підвищення рівня продуктивності персоналу шляхом впровадження програм мотивації.

6. Підвищення рентабельності, перш за все, за рахунок використання енерго- та ресурсоефективних технологій.
7. Оновлення основних засобів.
8. Покращення оборотності активів.

Таблиця 1

Визначення коефіцієнтів розвитку інвестиційного потенціалу підприємств елеваторної промисловості

		Фінансова складова	Виробничо-комерційна складова	Ринкова складова	Організаційна складова	Кадрова складова	Потенціал залучення інвестицій	Потенціал відтворення інвестицій	Підсумкова оцінка
Ваговий коефіцієнт		0,2	0,2	0,2	0,2	0,20	0,50	0,50	
Білоцерківський елеватор	2008	0,64	0,56	0,87	0,2	1,00	0,65	0,73	0,69
	2009	0,6	0,48	0,73	0,35	0,93	0,62	0,40	0,51
Помічнянський елеватор	2008	0,6	0,56	0,87	0,6	0,53	0,63	0,67	0,65
	2009	0,56	0,4	0,80	0,6	0,60	0,59	0,40	0,50
П'ятихатський елеватор	2008	0,68	0,44	0,87	0,45	0,87	0,66	0,67	0,66
	2009	0,68	0,4	0,60	0,45	0,27	0,48	0,40	0,44
Роздільнянський елеватор	2008	0,4	0,72	0,87	0,4	0,47	0,57	0,53	0,55
	2009	0,64	0,64	0,60	0,4	0,80	0,62	0,33	0,47
Любашівський елеватор	2008	0,8	0,4	0,60	0,6	0,53	0,59	0,53	0,56
	2009	0,68	0,72	0,87	0,6	0,60	0,69	0,80	0,75

Серед зовнішніх чинників слід відмітити такі:

1. Зростання обсягів виробництва зернових та олійних культур.
2. Поліпшення державної політики сприяння розвитку галузі.
3. Зниження макроекономічних ризиків для інвесторів.

Висновки. Проведена оцінка інвестиційного потенціалу підприємств елеваторної промисловості України дозволила виявити ключові фактори його зростання. На практиці було апробовано методику комплексної оцінки інвестиційного потенціалу підприємств на основі співвідношення потенціалів залучення та відтворення інвестицій.

Результати дослідження демонструють, що більш розвинутим є потенціал залучення інвестицій, зокрема фінансова, ринкова та кадрова складові. Натомість потенціал відтворення інвестицій потребує вдосконалення задля більш інтенсивного залучення інвестиційного капіталу.

Для підвищення інвестиційного потенціалу галузі слід впровадити наступні заходи на національному рівні:

1. Змінити державну політику розвитку зернової галузі, спростивши дозвільну систему та перейшовши від стратегії посилення контролю за діяльністю елеваторів до стратегії ефективної співпраці.

2. Знизити енергоємність та підвищити ефективність технологічних процесів на елеваторах шляхом модернізації застарілих виробничих потужностей. Розумним кроком з боку держави було б пільгове оподаткування імпорту енергоефективного інноваційного обладнання.

3. Сприяти посиленню інтеграції аграрних підприємств та елеваторів.

Подальші наукові розробки у сфері оцінки інвестиційного потенціалу підприємств АПК мають бути спрямовані на уточнення значень вагових коефіцієнтів окремих складових потенціалу та дослідження характеру взаємозалежності рівня інвестиційного потенціалу та вартості підприємства.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Исакова Д. Зерновой сюрприз // Инвест газета. – 2010. – № 30 (748). – с. 26-27.
2. Дідух С. М. Динаміка формування, накопичення та реалізації інвестиційного потенціалу [Електронний ресурс] / С. М. Дідух // Проблеми системного підходу в економіці. – 2009. – № 3.
3. Дергалюк І. В. Національні інтереси України на світовому ринку зерна [Електронний ресурс] / Дергалюк І. В. // Вісник Академії митної служби України. Серія : "Економіка" – 2009. - № 1. – С. 80. – Режим доступу до журн. : http://www.nbu.gov.ua/portal/oc_Gum/Vamsu_econ/2009_1/Dergalyuk/Dergalyuk.htm
4. Закон України «Про основні засади державної аграрної політики на період до 2015 року» від 18.10.2005.

5. Програма «Зерно України – 2005-2010», яка затверджена наказом Міністерства аграрної політики України № 271 від 28.07.2004 р.
6. Комплексна галузева програма "Розвиток зерновиробництва в Україні до 2015 року", яка затверджена наказом Міністерства аграрної політики України № 757 / 101 від 23.10.2007 р.
7. Сайт Державної установи "Агентство з розвитку інфраструктури фондового ринку України" – <http://smida.gov.ua>.

УДК 330.322.014

МАРТИНОВСЬКИЙ В.С., канд. екон. наук, ШИЯН Г.Г., магістр
Одеська національна академія харчових технологій

ДОСЛІДЖЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ УКРАЇНИ

У статті наведено результати досліджень інвестиційного клімату України. Визначено обсяг інвестицій, структуру іноземних інвестицій в економіку держави, причини низького рівня інвестиційної активності та шляхи покращення становища.

Ключові слова: інвестиції, іноземні інвестиції, інвестиційний клімат, інвестор, інвестиційна діяльність.

In the article have been presents the results of researches of investment climate in Ukraine. Also the volume of investments, foreign investments structure in the economy of the state, reason of low level of investment activity and ways of position improvement are determine here.

Keywords: investments, foreign investments, investment climate, investor, investment activities.

Вступ. Інвестиціями є всі види майнових та інтелектуальних цінностей (цінностями можуть бути: кошти, цільові банківські вклади, паї, акції та інші цінні папери; рухоме та нерухоме майно (будинки, споруди, устаткування та інші матеріальні цінності); майнові права інтелектуальної власності; сукупність технічних, технологічних, комерційних та інших знань, оформлених у вигляді технічної документації, навиків та виробничого досвіду, необхідних для організації того чи іншого виду виробництва, але не запатентованих ("ноу-хау"); права користування землею, водою, ресурсами, будинками, спорудами, обладнанням, а також інші майнові права; інші цінності), що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток (доход) або досягається соціальний ефект.

Інвестиційною діяльністю є сукупність практичних дій громадян, юридичних осіб і держави щодо реалізації інвестицій [1].

Забезпечення сприятливого інвестиційного клімату в Україні залишається питанням стратегічної важливості, від реалізації якого залежать соціально-економічна динаміка, ефективність залучення в світовий поділ праці, можливості модернізації на цій основі національної економіки [2].

Проблема інвестицій полягає у тому, що в Україні немає сприятливого інвестиційного клімату, як для іноземних інвесторів, так і для вітчизняних.

Постановка завдання. Основною метою цієї статті є визначення та аналіз інвестиційного клімату в Україні. На основі досліджень, які були проведені в ході даної роботи, зроблені висновки з визначенням шляхів подолання цієї проблеми. Теоретичний матеріал ґрунтується на основі Законів України, постанов Верховної Ради України з питань регулю-

вання інвестиційної, фінансово-кредитної політики, даних статистики України, а також робіт економістів.

Результати. З початку 2010 року на протязі 2-х кварталів спостерігається поступове відновлення позитивної динаміки економічного зростання. Так, за попередньою оцінкою Держкомстату у I кварталі 2010 року (до відповідного періоду 2009 року) зростання ВВП становило 4,9 відсотка, що підтверджує факт просування економіки України уперед на шляху до виходу з кризи.

Результати роботи промисловості за I півріччя 2010 року дозволяють позитивно оцінювати перспективи розвитку реального сектору економіки у поточному році, оскільки промисловий комплекс демонструє високі темпи зростання обсягів виробництва – 12%.

Закріплення позитивної динаміки у поточному році остаточно засвідчило вихід економіки України з фази рецесії та перехід до фази активного відновлення виробництва. Причинами поживлення виробництва стали не тільки покращення світової кон'юнктури, а і поступове покращення внутрішньої економічної ситуації.

У переробній промисловості позитивні результати розвитку продемонстрували як експорторієнтовані галузі: хімічна та нафтохімічна промисловість (на 21,4%) та металургійне виробництво (на 19,1%), так і галузі, орієнтовані на внутрішній ринок: оброблення деревини та виробництво виробів з деревини, крім меблів (на 12%), легка промисловість (на 7,5%), виробництво коксу та продуктів нафтоперероблення (на 1,1%), харчова промисловість (на 0,8 %) [3].

Обсяги випуску промислової продукції галузі у 2010 р. порівняно з 2009 р. збільшились на 2,9%, у тому числі на підприємствах з виробництва олії та